

Список використаних джерел:

1. Политология: Лексикон. Под ред. А.И.Соловьева. – М.: РОССПЭН, 2007. – 800 с.
2. Рахматов А. М. Политический компромисс как инструмент соглашения в политике / А. М. Рахматов. – Автореферат дис. канд. полит. наук. – 23.00.22. – М., 2009. – 24 с.
3. Аристотель. Сочинения: В 4 т. Т. 4. – М.: Мысль, 1983. – С. 376–644;
4. Аристотель Политика / Аристотель. – М.: РИПОЛ класик, 2016. – 528 с.
5. Короткий оксфордський політичний словник [пер. з англ.; за ред. І. Макліна, А. Макмілана]. – К. : Основи, 2006. – 789 с.

V. Khanstantynov. Moral background of the political compromise.

The phenomenon of political compromise is considered. Its place in the political process in the conditions of democracy is determined. The moral grounds for a political compromise are outlined.

Key words: compromise, democracy, good, justice, human rights.

Біліченко О. С.

*Канд. екон. наук, доцент кафедри економічної теорії і суспільних наук,
Миколаївський національний аграрний університет,
м. Миколаїв, Україна
Bilichenko77@ukr.net*

ДО ПИТАННЯ ПРО МАКСИМІЗАЦІЮ ДОДАНОЇ ВАРТОСТІ

Розглянуто особливості сучасного сільськогосподарського виробництва. Узагальнено основні причини, що стримують розвиток виробництва плодів та ягід в Україні. Запропоновано для максимізації доданої вартості збільшувати виробництво плодів та ягід.

Ключові слова: додана вартість, садівництво, плоди, ягоди, державна програма.

Метою діяльності господарюючих суб'єктів є максимізація прибутку. Прибуток формується як різниця між вартістю реалізації та сукупною вартістю витрат. Тенденція останніх десятиліть показує орієнтацію більшості сільськогосподарських товаровиробників на вирощування зернових культур і соняшнику. Але це позбавляє економіку країни значних можливостей для збільшення доданої вартості. Проходячи багаторазово стадії руху від виробника до споживача, тобто приймаючи участь в процесі виробництва, розподілу, обміну і споживання, додана вартість зростає. Тому важливо зацікавити власників повніше використовувати виробничий потенціал і спрямовувати інвестиції в поглиблення переробки, розширення переліку

реалізованих послуг.

Питання про джерело прибутку залишається дискусійним серед науковців. Досить широкого розповсюдження в європейській економічній літературі отримала точка зору, згідно з якою, в створенні доданої вартості беруть участь не лише наймані працівники а й підприємці, які є власниками засобів виробництва. Це робить їх одночасно зацікавленими в збільшенні ефективності господарської діяльності [1].

За своїми природно-кліматичними умовами Україна відноситься до зони, сприятливої для вирощування основних сільськогосподарських культур. Аналізуючи статистичні дані рівня самозабезпеченості в 2016 році продуктами харчування населення країни, необхідно відмітити перевиробництво в 2,9 рази зерна та недовиробництво плодових і ягідних культур на 15,1% [2]. На світових ринках споживачі також потребують і готові купувати органічну продукцію плодів та ягід. Незадоволений платоспроможний попит, за умов середнього по галузі рівня рентабельності, рано чи пізно має сприяти появі відповідного рівня пропозиції.

Проте виробники сільськогосподарської продукції не поспішають вкладати інвестиції у виробництво плодів і ягід. Причин декілька. Головні серед них такі:

- наприклад, закладка 1 га нового саду, на думку експертів, вимагає в середньому 20 тис. доларів [3];
- новий сад (виноградник) почне давати товарну продукцію лише з 5-го року плодоношення;
- рівень рентабельності виробництва плодів в Україні нижче ніж рентабельність вирощування соняшнику;
- недобросовісна конкуренція, яка проявляється в реалізації нерайонованого посадкового матеріалу, що має значно нижчий виробничий потенціал;
- відсутність належного матеріально-технічного забезпечення, а відтак і недотримання агротехнічних заходів;

- низький рівень спеціалізації та концентрації виробництва;
- прорахунки маркетингового характеру;
- висока трудомісткість праці вирощування плодів і ягід;
- недостатня розвиненість системи оптово-роздрібних ринків і споруд для тривалого використання плодів і ягід;
- недостатній рівень відповідності продукції галузі світовим вимогам щодо якості та інші.

Для розвитку садівництва та збільшення виробництва плодів та ягід в країні, ще в 2008 році була розроблена та затверджена «Галузева програма розвитку садівництва України на період до 2025 року». Більшість пунктів цієї програми так і не були реалізовані на практиці, а залишилися лише на папері. Виробництво плодів і ягід – є перспективним джерелом для збільшення доданої вартості. Проте використання цього резерву в Україні стане можливим лише за умови розв’язання основних галузевих проблем.

Список використаних джерел:

1. Політична економія. Г. І. Башнянин, П. Ю. Лазур, В. С. Медведєв. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://fk-11-3z.at.ua/_ld/0/16.-.pdf
2. Баланси та споживання основних продуктів харчування населенням України. Статистичний збірник. Рослинництво України 2016 рік. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/publ7_u.htm
3. Валентина Лановенко: Ніша органічних плодів ні у Європі, ні в Україні абсолютно не закрита. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://agravery.com/uk/posts/show/valentina-lanovenko-nisa-organicnih-plodiv-ni-u-evropi-ni-v-ukraini-absolutno-ne-zakrita>

O. Bilichenko. To question about maximization of value added.

Summary

Features of modern agricultural production are considered. The main reasons that hinder the development of fruit and berry production in Ukraine are summarized. It is proposed to increase the production of fruits and berries to maximize added value.

Key words: added value, horticulture, fruits, berries, state program.